

STRESZCZENIE

ZAKŁĘCIE

Między demitologizacją i estetyzacją rzeczywistości w dobie nowych mediów

Niniejsza praca doktorska porusza zagadnienie równoległe zachodzących w kulturze współczesnej zjawisk demitologizacji oraz estetyzacji. Współistniejących, przeciwstawnych procesów, rozumianych jako pozbawianie lub nadbudowywanie warstwy magicznej rzeczywistości.

W części teoretycznej nawiązałam do wyżej wymienionych zjawisk w ujęciu Maxa Webera i Jeana Baudrillarda. Zderzając ze sobą ich poglądy sprecyzowałam ideę mojej pracy, jaką jest odsłonięcie zależności i napięć pomiędzy demitologizacją (zwana przez Webera *odczarowaniem*) i estetyzacją, prowadzących do tytułowego zaklęcia – niemożności odczarowania. Opracowując ten temat szczególną uwagę poświęciłam zaklinaniu swojej tożsamości w mediach społecznościowych. W tej części pracy przybliżyłam także kolejno sylwetki człowieka średniowiecznego – mieszczanina, odbierającego wrażenia estetyczne z zewnątrz, oraz człowieka współczesnego, zanurzonego w świecie wirtualnym. W podsumowaniu zawarłam stwierdzenie, iż odczarowanie i estetyzacja nie wydają się być procesami przeciwstawnymi, a komplementarnymi.

W drugiej części, opisującej realizację dzieła, jako pierwszy poruszam temat inspiracji, wśród których oprócz tych głównych – sztuki średniowiecznej i mediów społecznościowych, wspominam między innymi prace Władysława Hasióra, symbolikę lustra, czy ruiny kościoła w Plymouth. Dalej przechodzę do przybliżenia procesu twórczego od strony formalnej, by następnie omówić i zaprezentować powstałe prace.

Realizując część artystyczną wykonałam cykl prac o charakterze intermedialnym. *Zaklęcie* składa się z dokumentacji (fotograficznej i video) działań w przestrzeni ruin średniowiecznych klasztorów i katedr na terenie Wielkiej Brytanii oraz prac o charakterze ilustracyjno-narracyjnym. Dziedzinami sztuki, w obrębie których się poruszam są instalacja, fotografia i grafika. Wykorzystując nawiązania i skojarzenia z dawną stylistyką i formą dzieł, nadaję moim pracom nowe, współczesne treści.

W ostatniej części rozprawy podsumowuję swoje działania i formułuję wnioski końcowe. Pragnienie magii zaznacza się tym mocniej w pozornie odczarowanej rzeczywistości, im mocniej wydaje się, że go nie ma. Dzieło to odsłoniło przede mną także swój ukryty sens – opowieści o samotności i próbie re-definicji swojej tożsamości, równocześnie odczarowując ją i estetyzując.